

Op weg naar branch campus University of Groningen Yantai

Verlag van de voorbereidingen

De Rijksuniversiteit Groningen wil als eerste Nederlandse universiteit een branch campus in China beginnen. Op een al grotendeels ontwikkelde campus in de stad Yantai moet in samenwerking met de China Agricultural University (CAU) uit Beijing de 'University of Groningen Yantai' worden gerealiseerd. CIT-medewerker Louwarnoud van der Duim maakte in februari van dit jaar deel uit van een RUG-delegatie die alvast een kijkje gingen nemen op de toekomstige campus.

Yantai ligt 700 kilometer ten oosten van Beijing aan de Gele Zee in de Chinese provincie Shandong, die ruim 97 miljoen inwoners telt. Het klimaat is vergelijkbaar met de Nederlandse omstandigheden. De toekomstige campus van de University of Groningen Yantai ligt midden in een hightech-zone van 38 km² waar veel hoogwaardige industrie, bedrijven en researchinstellingen zijn gevestigd.

Doel van het bezoek was met name het treffen van voorbereidingen voor de omvangrijke bouwactiviteiten die op de campus moeten plaatsvinden, waaronder het creëren van uitstekende ICT-voorzieningen. Louwarnoud maakte een verslag en na een lange reis (dag 1) volgt in dit artikel een impressie van de rest van de week.

Dag 2

"Vandaag keken we naar het hoofdgebouw en het practicumgebouw dat de bibliotheek met forum moet worden. Zelf was ik op zoek naar de ruimtes in deze gebouwen waar alle netwerkkabels samenkomen. Daar hebben we in Groningen strenge regels voor zoals een goede verlichting van de ruimte, die daarnaast ook helemaal schoon, koel en droog moet zijn. Ook mogen er geen andere leidingen dan de kabelgoten aanwezig zijn. De ruimtes voldoen wat dat betreft nog niet aan onze regels.

Na de lunch volgde een presentatie van onze kant over de ideeën voor het hoofdgebouw en de toekomstige bibliotheek. In grote lijnen willen we de functies werk, onderwijs, studie, informatie in de gebouwen veel meer mengen om zo een goede interactie tussen staf en studenten te ondersteunen.

Daarna was het mijn beurt met een presentatie over de eisen die wij stellen aan de architectuur en kwaliteit van het universitaire netwerk. Tot slot liet ik wat foto's zien van het huidige netwerk in Yantai en vergeleek die met foto's van het netwerk in Groningen. De conclusie was duidelijk: het huidige netwerk voldoet niet aan onze wensen en moet opnieuw opgebouwd worden. Onze Chinese partners onderschrijven dit.

Dag 3

Op het campusterrein ligt een prachtig groot meer dat de vorm heeft van het land China. Vandaaruit is er een prachtig uitzicht over de onderwijsgebouwen van de campus terwijl in de achtergrond de toren van het hoofdgebouw zichtbaar is. Het meer was geheel bevroren en leent zich voor een mooie schaatspartij, in de zomer kun je met een waterfiets over het meer zodat de campus ook iets van Boston weg heeft.

Het eerste gebouw van de twee onderwijsgebouwen van de toekomstige University of Groningen Yantai kenden we al redelijk goed uit eerdere bezoeken dus de belangstelling ging deze keer vooral uit naar het tweede gebouw waar op dit moment een middelbare school in gehuisvest is. In vergelijking met het andere gebouw is dit gebouw beter aan te passen omdat de ruimtes niet zijn vol gezet met vast meubilair en ook de indeling iets anders was (meerdere kleinere lokalen bijvoorbeeld).

Ook ontbrak bij een deel van het gebouw een verdieping die wel op de bouwtekening stond. We ontdekten onverwachte zaken als een balletzaal, een computerzaal compleet met

computervloer en een ruimte in gebruik door een tandtechnische opleiding.

Aparte keukens

Op de campus is een grote kantine met plaats voor 3.000 eters, verspreid over drie verdiepingen. De eerste ontdekking was dat al het meubilair in de kantine los staat, terwijl het er toch echt uitziet alsof het muurvast zit. Dit betekent dat de indeling van de kantine makkelijker aanpasbaar is dan we dachten.

De tweede verrassing was de enorme omvang van de keukens die zich op iedere verdieping bevinden. Het leek mij wat veel voor de hoeveelheid mensen die ze moeten bedienen, maar anderen dachten dat dit echt wel nodig was, ook vanwege de Chinese werkwijze om voor ieder soort product een aparte keuken te hebben. Er zijn zelfs speciale halal-keukens waar ook groot belang aan gehecht wordt. Overigens was het bij de bespreking van de kantines prachtig te zien hoezeer de baas van de kantine te stralen zat toen de plannen ervoor werden ontvouwd.

Het ontwerp voor de renovatie en de verbouwingen zal worden gemaakt door een archi-

tectenbureau dat door de City of Yantai in de arm genomen is. Toen de tijd dat toeliet, werd een bezoek gebracht aan hun hoofdkantoor dat gehuisvest is in een net opgeleverd gebouw met een prachtige nieuwe zakelijke uitstraling.

Men liet ons allerlei werk zien dat in de afgelopen decennia (ze bestaan sinds de jaren 50) door hun is uitgevoerd. Tot slot kregen we een rondleiding waarbij tot onze verrassing bleek dat het gebouw over proeftuinen beschikte [de Proeftuin bij het Bureau van de Universiteit is een ruimte voor flexibel werken, red.], maar dan inclusief een grote veelheid en variëteit aan planten.

Dag 4

Vandaag bekeken we de studentenhuisvesting en het sportcomplex die vlak bij elkaar liggen. Eigenlijk is alles op de campus dicht bij elkaar en kun je overal gemakkelijk naar toelopen. In China is het gebruikelijk dat studenten en staf op de campus wonen. Elke campus heeft daar dus appartementen en woningen voor die ook allerlei voorzieningen in zich herbergen tot en met een kinderopvang.

We begonnen met de studentenappartementen waar de studenten wonen die op dit moment op de campus studeren. De mannen en de vrouwen wonen apart en mogen niet in elkaars complex komen. Dat staat op grote borden bij de deur. De appartementen zijn ongeveer twintig vierkante meter groot en worden bewoond door zes studenten. In China is het gebruikelijk om met meerdere studenten op een kamer te wonen. Langs beide zijmuren stonden hoogslapers strak tegen elkaar aan met daaronder een kast en een bureau.

Studenten betalen op dit moment voor een plek in een dergelijke kamer ongeveer 125 euro per jaar. Daarnaast moeten ze voor allerlei zaken betalen, zoals watergebruik in de douche. De kamers zijn uitgerust met een vaste internet-

aansluiting voor iedere bewoner, waar ook apart voor betaald wordt.

In het damesgebouw deed men aan competities wie de netste kamer had. De winnaar kreeg een aantal sterren op de deur geplakt. Het was duidelijk te zien dat de mannen niet aan een dergelijke competitie deden.

Baksteenbehang

Na de bewoonde gebouwen gingen we naar de naastgelegen twee ronde torenflats die ook voor studenten bedoeld zijn maar nog helemaal leeg staan. Deze flat kende dezelfde soort kamers als de andere flat hoewel er iets meer variatie in het vloeroppervlak van de kamers was. Ook hier een apart gebouw voor mannen en vrouwen hoewel de flats op de tweede verdieping aan elkaar verbonden zijn en je dus zo van de ene naar de andere flat kunt lopen.

Op het dakterras deden we een aardige ontdekking. De hele flat lijkt van bakstenen gebouwd te zijn maar dat is niet zo. Het is gewoon een betonnen gebouw waar ter decoratie een baksteenbehang op geplakt is. Dat het behang was, zag je echt niet. Later op de dag kwamen we erachter dat dit een heel gebruikelijke manier van afwerken is in China. Er werd onmiddellijk overwogen dit ook in Groningen in te zetten.

De volgende halte was, na een korte wandeling, het sportcomplex. Het gebouw bevat een gigantische sporthal met vele mogelijkheden maar heeft geen voorzieningen zoals kleedkamers en douches. Gezien de nabijheid van de studentenhuysvesting niet heel bezwaarlijk. Wat de hal wel heeft, is een groot podium waar prima toneelvoorstellingen, plechtigheden enz. plaats kunnen vinden. Overigens is het podium meestal in gebruik als tafeltennislocatie.

Tijdens de bespreking van de bezoeken van de dag stelden we vast dat het goed is de gehele omgeving van de studentenhuysvesting, het sportcomplex en de kantine met draadloos internet uit te rusten zowel binnen als buiten. Daarnaast volgde de nodige discussie over aantallen studenten per kamer, de sanitaire voorzieningen enz.

Dag 5

De dag begon bij een incubator voor studenten die een bedrijf willen starten. De incubator zat vlak achter de sporthal van de campus. Bij binnenkomst zagen we een vrolijk aangeklede learning space die op de campus niet zou misstaan. De introductie tot de incubator verliep via de typisch Chinese presentatieruimte waar de lof van de organisatie bezongen wordt. In China is dit de manier om je organisatie bij bezoekers te introduceren. Na de presentatie keken we nog even bij een van de bedrijfjes die binnen de incubator zat en die games voor tablets ontwikkelt. De incubator verstrekt forse subsidies aan de startups en is zeker aantrekkelijk voor studenten.

Vandaag gingen we niet eerst een onderdeel van de campus bekijken maar startten we met de gesprekken over de sportvoorzieningen, de huysvesting voor het (internationale) stafpersoneel en het researchgebouw. Omdat ik geen grote rol had in de gesprekken kon ik vrijelijk een beetje door het gebouw dwalen. Het is heel mal in zo'n heel groot gebouw te lopen waar bijna niemand is en waarin je op de meeste verdiepingen het idee hebt dat je helemaal alleen bent.

Na de lunch gingen we de bouwplaats bekijken van wat oorspronkelijk de bibliotheek zou worden maar waar wij nu het researchgebouw

in willen plaatsen. Het was duidelijk te zien dat de bouw daarvan een tijd geleden heel plotseling is stilgelegd. Gelukkig waren op de onderdelen die aan het weer blootgesteld zijn wel deklagen aangebracht zodat ze grotendeels beschermd werden. Het was opnieuw een zeer groot gebouw, zeker als je bedenkt dat er nog twee verdiepingen bij op zouden komen. Vanaf de eerste verdieping had je overigens al een fantastisch uitzicht over een deel van de campus en daarachter de stad en de zee. Ik ben al bij voorbaat jaloers op de onderzoekers die op die plek komen te zitten.

Als laatste onderdeel gingen we nog even kijken in de kelders onder het hoofdgebouw. Voor een deel zijn die gevuld met apparatuur om de gebouwen van elektriciteit en warmte te voorzien en voor een groot deel staan ze ook leeg waardoor er onder het gebouw nog een groot aantal grote lege ruimtes beschikbaar is. Er werd even gesproken over een datacenter op die plek, maar dat leek me gezien de vochtigheid die ik zag geen goed idee.

Dag 6

De laatste dag in Yantai stond in het teken van het vaststellen van de afspraken die we door de week heen gemaakt hadden en het wegwerken van onduidelijkheden over de studielast van onze onderwijsprogramma's. Het afsprakenlijstje dat wij de avond tevoren hadden opgesteld en naar de Chinese delegatie hadden gestuurd, werd punt voor punt afgewerkt. De meeste afspraken waren zonder discussie akkoord, bij een enkel punt vond een geanimeerde discussie aan Chinese zijde plaats die vervolgens aan ons werd terug gerapporteerd als: 'no problem.' Wordt vervolgd!